

رویکردی مدیریتی در زمینه آموزشهای کاربردی در جهت افزایش اثر بخشی آموزش در سازمانها

پویا عبدهی نژاد^{۱*}، مینو سادات حسینی^۲،

۱- دکتری صنایع، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین، Pooya.abdehinejad@Gmail.com

۲- کارشناس ارشد صنایع، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک، hoseininimoo@yahoo.com

چکیده

در دهه های گذشته تغییرات عمده در علم و دانش در زمینه های مختلف باعث تغییرات فراوانی در نگرش سازمان ها به آموزش پرسنل خود شده است که آنها را به سوی زمینه های دانش محور شدن، حرکت به سمت محورهای نوین علمی سوق داده است و این مقوله به شدت اهداف و فرایندهای کاری را تحت تاثیر قرار داده و باعث تحول شده است. در زمینه آموزش دو بعد مجزا را می توان مد نظر گرفت، بعد نظری و بعد عملی آموزش که هر کدام جایگاه ویژه خود را داشته و ترکیب مناسبی از هر دو نوع دانش باعث ترقی و تجلی بیشتری در سازمان خواهد شد، اما متأسفانه در اغلب موارد، دانش را لزوماً تحصیلات دانشگاهی فرض کرده و به بعد عملی و کاربردی آن توجه چندانی نشده است، این مقاله به لزوم توجه به هر دو نوع آموزش و ترکیب مناسبی از آنها پرداخته است .

واژه های کلیدی: مدیریت آموزش، منابع انسانی، اثربخشی، دانش نظری، دانش عملی

۱- مقدمه

سازمان های صنعتی یکی از مهمترین عوامل تعیین کننده مسیر توسعه یافتگی کشورها می باشد. چرا که در فراهم سازی شرایط اشتغال، تولید، ارزش آوری و در عین حال ایجاد ثبات اقتصادی کشور نقش مهمی را ایفا می کنند. حال با پیشرفت روز افزون علم و دانش در زمینه های متفاوت، بدیهی است که سازمانها باید برای حیات آتی خود استراتژیها و اهداف بلند و کوتاه مدت روشن سازمانی در زمینه توسعه منابع انسانی و به طبع بهبود عملکرد فرایندهای سازمانی خود داشته باشند. چرا که با وجود پرسنلی با تجربه و آموزش دیده مطابق با مهارت های مورد نیاز است که یک سیستم می تواند در عرصه رقابت حرفی برای گفتن داشته باشد لذا سازمان ها موظف به تشکیل یک نظام آموزشی منسجم که هدف این نظام، بهینه سازی سازمان به عنوان یکی از کارکردهای مهم مدیریت منابع انسانی، فراهم آوردن زمینه هایی که براساس آن توانایی های بالقوه افراد به فعل درآمده و فعالیت های بالفعل آنها ارتقا یابد و استعدادهای آن ها شکوفا می گردد. این هدف سازمانی از طریق ایجاد فرصت های آموزشی برای کارکنان تحقق می یابد. لذا جامعه عمل پوشاندن به چنین جریانی نیازمند اجرای فرایند آموزش است. طراحی یک نظام مداوم آموزشی ترکیبی برای ارتقا کیفیت عملکرد سازمان ها که در دو جنبه عملی و نظری فعالیت داشته باشد، امری ضروری و اجتناب ناپذیر است. به عبارت دیگر با توسعه نیروی انسانی شاغل، سازمان ها به این توانمندی خواهند رسید که با عملکردهای متناسبتر با شرایط کاری خود، اهداف سازمان را با کیفیت مطلوبتر و بهینه تری به مقصود رسانند. در نهایت سازمان با افزایش بروکراسی و گذشت زمان برای ادامه حیات خود محتاج نیروی انسانی خلاق و کارا می باشند.